

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.101 van 17 februari 2015
in de zaak A. 214.616/XIV-36.159**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Iftara Mohammad
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Franklin Rooseveltlaan 70
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 30 december 2014, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 133.659 van 24 november 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 7 januari 2015 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. In de mate dat verzoeker in zijn eerste middel kritiek uit op de beoordeling van zijn nood aan subsidiaire bescherming door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, komt het niet aan de Raad van State als administratieve cassatierechter toe om de motieven van de aanvankelijk bestreden beslissing te beoordelen.

Bovendien gaat verzoeker voorbij aan de devolutieve werking van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waardoor die laatste niet gebonden is door de motieven van de commissaris-generaal.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kon op wettige wijze oordelen dat verzoeker zich niet kan steunen op de elementen die aan de basis van een ongeloofwaardig asielrelaas liggen ter staving van zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet).

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c, van de vreemdelingenwet, stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vast dat verzoeker verwijst naar de algehele situatie in Bangladesh doch zonder dit middel voldoende uit te werken en zonder aan te tonen dat de situatie waarnaar hij verwijst zou kunnen vallen onder die bepaling. Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest vast dat verzoekers voorgehouden profiel niet strookt met zijn kennis van geldzaken, zijn talenkennis, zijn bezit van een e-mailadres en het huren van een hotelkamer. In de mate dat verzoeker in het tweede middel aanvoert dat ook een analfabeet een e-mailadres kan hebben, een kamer kan huren en hiervoor kan betalen en verschillende talen kan spreken, raakt zijn uiteenzetting de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Verzoeker gaat ook voorbij aan de vaststelling in het bestreden arrest dat “de bij het verzoekschrift gevoegde en ter terechtzitting neergelegde algemene informatie over kind slaven en kinderarbeid [...] de geloofwaardigheid van het asielrelaas niet [kunnen] herstellen”. Verzoeker toont niet aan welke “essentiële controleerbare gegevens” niet zouden zijn onderzocht. Het tweede middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zeventien februari tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams